

Arrest

nr. 119 870 van 28 februari 2014
in de zaak RvV X

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Russische nationaliteit te zijn, op 14 maart 2012 hebben ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van 7 februari 2012 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9 *bis* van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen ongegrond verklaard wordt.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gezien de synthesememorie.

Gelet op de beschikking van 20 december 2013, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 15 januari 2014.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. MILOJKOWIC.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die *loco* advocaat J. VAN KELST verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat S. BOUMAHDI, die *loco* advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

Over de ontvankelijkheid

1.1. De artikelen 2 en 3 van de wet houdende diverse bepalingen, inzonderheid betreffende justitie van 31 december 2012 voeren opnieuw het begrip “synthesememorie” in. Artikel 39/81 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet) luidt als volgt:

*“De annulatieprocedure verloopt op dezelfde wijze als bepaald in de artikelen:
– 39/71;*

- [...];
- 39/73 (,§ 1);
- 39/73-1;
- 39/74;
- 39/75;
- 39/76, § 3, eerste lid, met uitzondering van de beroepen inzake de beslissingen vermeld in de artikelen 57/6, eerste lid, 2° en 57/6/1 die overeenkomstig artikel 39/76, § 3, tweede lid, worden behandeld;
- 39/77, § 1, derde lid.

De verwerende partij bezorgt de griffier, binnen acht dagen na de kennisgeving van het beroep, het administratief dossier, waarbij ze een nota met opmerkingen kan voegen.

In afwijking van het eerste lid en indien artikel 39/73 niet wordt toegepast, zendt de griffie zodra het nuttig is, desgevallend een afschrift van de nota met opmerkingen aan de verzoekende partij en stelt deze tevens in kennis van de neerlegging ter griffie van het administratief dossier.

De verzoekende partij beschikt, te rekenen vanaf de in het derde lid bedoelde kennisgeving, over een termijn van acht dagen om de griffie in kennis te stellen of zij al dan niet een synthesesemorie wenst neer te leggen. Indien de verzoekende partij geen kennisgeving heeft ingediend binnen deze termijn, doet de Raad nadat de partijen die daarom verzocht hebben gehoord zijn, onverwijld uitspraak, waarbij het ontbreken van het vereiste belang wordt vastgesteld.

Indien de verzoekende partij tijdig een kennisgeving heeft ingediend dat zij een synthesesemorie wenst neer te leggen, beschikt zij, te rekenen vanaf de in het derde lid bedoelde kennisgeving, over een termijn van vijftien dagen om een synthesesemorie neer te leggen waarin alle aangevoerde middelen worden samengevat.

Indien de verzoekende partij geen synthesesemorie, zoals bedoeld in het vijfde lid, heeft ingediend, doet de Raad nadat de partijen die daarom verzocht hebben gehoord zijn, onverwijld uitspraak, waarbij het ontbreken van het vereiste belang wordt vastgesteld.

Indien de verzoekende partij een synthesesemorie, zoals bedoeld in het vijfde lid, heeft ingediend binnen de voorziene termijn, doet de Raad uitspraak op basis van de synthesesemorie behoudens wat de ontvankelijkheid van het beroep en van de middelen betreft en zonder afbreuk te doen aan artikel 39/60.

Indien de verzoekende partij tijdig een synthesesemorie heeft ingediend of de griffie in kennis heeft gesteld dat zij geen synthesesemorie indient, wordt de procedure voortgezet overeenkomstig het eerste lid.”

1.2. Artikel 39/81, vijfde lid van de vreemdelingenwet bepaalt dat de verzoekende partij die daarom heeft verzocht “over een termijn van vijftien dagen [beschikt] om een synthesesemorie neer te leggen waarin alle aangevoerde middelen worden samengevat”.

1.3. Artikel 39/81, zesde lid van de vreemdelingenwet bepaalt dat de Raad het ontbreken van het vereiste belang vaststelt wanneer de verzoekende partij geen synthesesemorie “zoals bedoeld in het vijfde lid heeft ingediend”.

1.4. Uit de samenlezing van het vijfde en zesde lid van artikel 39/81 van de vreemdelingenwet volgt derhalve dat het ontbreken van het vereiste belang wordt vastgesteld indien geen of geen wetsconforme synthesesemorie werd neergelegd door de verzoekende partij die uitdrukkelijk kennis heeft gegeven van haar wens om een synthesesemorie neer te leggen.

2.1. De verzoekende partij herneemt *in casu* in de synthesesemorie integraal het middel zoals uiteengezet in het inleidende verzoekschrift. Zij reproduceert dus haar verzoekschrift, terwijl het genoemde artikel 39/81, vijfde lid van de vreemdelingenwet de synthesesemorie uitdrukkelijk definieert als een akte waarin de verzoekende partij een samenvatting van alle aangevoerde middelen geeft.

2.2. De verzoekende partij stelt ter terechtzitting aangaande de synthesesemorie dat deze volledig beantwoordt aan artikel 39/81 van de vreemdelingenwet. Verzoekende partij meent dat zij niet verplicht

kan worden om te gaan verkorten. Het doel van de synthesesmemorie is een volwaardig element in de verdediging en moet een repliekmogelijkheid zijn. Zij wijst naar het overkoepelend kader van het EVRM, specifiek de artikelen 6, 13 en 18, het recht op een werkelijk proces. Het herhalen van een middel moet kunnen, dit betekent samenvatting: 'men herneemt' cf. Van Dale. Tevens stelt zij dat zij ook gerepliceerd heeft op de nota en dat de synthesesmemorie afwijzen een uitholling zou betekenen van artikel 39/ 81 van de vreemdelingenwet. Tevens worden de artikelen 10 en 11 van de Grondwet geschonden daar dit een ongelijke behandeling zou betekenen tussen verzoekers die geen synthesesmemorie indienen en hun middelen behouden en verzoekers die wel een synthesesmemorie indienen, hun middelen herhalen en geen belang meer hebben. Tenslotte gaat het om een procedure tegen een beslissing in verband met hun verblijfssituatie.

2.3. De verwerende partij stelt ter terechtzitting dat zij zich aangaande de synthesesmemorie "*naar de wijsheid van de Raad wenst te gedragen.*"

2.4. Het genoemde artikel 39/81, vijfde lid van de vreemdelingenwet definieert de synthesesmemorie aldus als '*een akte waarin de verzoekende partij een samenvatting van alle aangevoerde middelen geeft*'.

2.5. De onderhavige kwestie heeft betrekking op de ontvankelijkheid van het beroep. Immers wordt in artikel 39/81 bepaald dat indien de verzoekende partij geen synthesesmemorie, zoals bedoeld in het vijfde lid van diezelfde bepaling, heeft ingediend, het ontbreken van het vereiste belang wordt vastgesteld. Aangezien de rechter te allen tijde en ambtshalve kan oordelen over de ontvankelijkheid van het beroep, kan de argumentatie van de verzoekende partij geenszins worden bijgetreden. Daarbij komt nog dat de debatten in het bijzonder werden heropend om de partijen toe te laten standpunt in te nemen over dit rechtspunt, en dus met het oog op het vrijwaren van de rechten van verdediging.

2.6. Het weze herhaald dat de wetgever de synthesesmemorie omschrijft als een akte waarin de middelen worden samengevat. Zelfs indien dit moet begrepen worden als het samenspel van these en antithese, kan een loutere reproductie van het verzoekschrift niet als dusdanig beschouwd worden. Verder hangt een samenvatting van middelen niet af van de lengte van de synthesesmemorie maar wel van haar inhoud en dient verzoekende partij zorg te dragen voor een samenvatting die begrijpelijk is. De bewering dat een loutere herneming van de middelen kan worden beschouwd als zijnde een samenvatting, gaat niet op: luidens het Van Dale Groot Woordenboek der Nederlandse taal is de betekenis van het woord "samenvatten" de volgende : "1. (verouderd) als in één greep vatten, bij elkaar nemen, tot een geheel verenigen [...] 2. in het kort weergeven of herhalen [...]". Onder het woord "samenvatting" wordt de volgende betekenis gegeven : "1. Het samenvatten, 2. Korte weergave van de inhoud. [...]". Deze betekenissen wijzen er in hun hedendaagse betekenis op dat de middelen in het kort moeten worden weergegeven of in het kort moeten worden herhaald. Eén en ander kan overigens niet los worden gezien van de vaststelling dat de wetgever ervoor geopteerd heeft om middels de artikelen 2 en 3 van de wet houdende diverse bepalingen, inzonderheid betreffende justitie van 31 december 2012, een andere definiëring van de synthesesmemorie in de vreemdelingenwet in te voegen dan deze die in een eerdere versie reeds had bestaan – met name in het door het Grondwettelijk Hof vernietigde artikel 44, 3° van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen (II) - in die zin dat waar in de eerdere versie een memorie vereist werd waarin de verzoekende partij al haar argumenten op een rij zet, thans uitdrukkelijk wordt gesteld dat in dit stuk de middelen moeten worden samengevat. Een herneming van de middelen kan, gelet op het voorgaande, en in weerwil van wat de verzoekende partij stelt dan ook niet volstaan.

2.7. De verzoekende partij verwijst naar het voormelde arrest van het Grondwettelijk Hof waarin wordt gesteld dat aan de verzoekende partij de effectieve mogelijkheid moet worden gegeven om te repliceren op de argumenten van de verwerende partij en dat wanneer in de synthesesmemorie een antwoord wordt gegeven op de exceptie in de nota en de verzoekende partij verder overgaat tot een herneming van de middelen, dit stuk in aanmerking moet worden genomen, omdat daar anders over oordelen zou leiden tot de volledige uitholling van het begrip van de synthesesmemorie en de doelstelling ervan. Het louter hernemen van de middelen is ook een vorm van repliek, zo voegt de verzoekende partij nog toe.

2.8. Zoals reeds gesteld vernietigde het Grondwettelijk Hof op 29 december 2010 artikel 44, 3° van de wet houdende diverse bepalingen (II) van 29 december 2010, dat de verplichting om een repliekmemorie in te dienen in de annulatieprocedure afschaft en waarbij het begrip 'synthesesmemorie' werd ingevoerd als zijnde een proceduristuk waarvan enkel de kamervoorzitter of de aangewezen rechter de neerlegging kan bevelen wanneer zij van oordeel zijn dat de juridische complexiteit van de

zaak dit vereist. Het Hof stelt dat voormelde wettelijke bepaling afbreuk doet aan de rechten van verdediging van de verzoekende partij doordat de mogelijkheid van de verzoekende partij om haar argumenten ter repliek op de nota met opmerkingen te doen gelden in een synthesememorie enkel afhangt van de beoordeling van het dossier door de magistraat, die uitsluitend op het verzoekschrift en op de nota met opmerkingen is gebaseerd (Grondwettelijk Hof nr. 88/2012, 12 juli 2012, B.34.2 (B.S., 10 september 2012).

2.9. De Raad kan niet anders dan vaststellen dat de wettekst enkel spreekt over een samenvatting van alle aangevoerde middelen en dat de bekommernis van het Grondwettelijk Hof dat dergelijk procedurestuk de verzoekende partij moet toelaten om te repliceren op de nota met opmerkingen van de verwerende partij, nergens terug te vinden is in deze duidelijke wetsbepaling. Uit voorgaande volgt dat er een leemte is in de wet in die zin dat de wetgever het arrest van het Grondwettelijk Hof niet correct heeft omgezet in de voorliggende wetsbepaling. Het komt de Raad niet toe om deze leemte in de wet op te vullen. Te dezen kan dus enkel worden herhaald dat de synthesememorie geen samenvatting van de middelen bevat terwijl dat een vereiste is die voortvloeit uit de wettelijke bepaling. Het argument dat het louter hernemen van de middelen ook een vorm van repliek is, doet aan het voorgaande geen afbreuk.

2.10. Overeenkomstig artikel 39/81, zesde lid van de vreemdelingenwet wordt het ontbreken van het vereiste belang vastgesteld.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achtentwintig februari tweeduizend veertien door:

dhr. M. MILOJKOWIC,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

M. MILOJKOWIC